Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0921
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, A.E. Tevel, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 1 juni 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 29 oktober 2021
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen Relevante bepalingen uit het Protocol Incidenten-waarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG)

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument voor een periode van acht jaar opgenomen in het Incidentenregister, het EVR en het IVR omdat de consument als money mule heeft gefungeerd. De consument vordert verwijdering van de registraties. De commissie is van oordeel dat, gelet op de feiten en omstandigheden in dit geval, de bank de gegevens van de consument heeft mogen opnemen in de hiervoor genoemde registers voor de duur van acht jaar. De vordering wordt afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 16 september 2021. Op de hoorzitting was namens de consument de heer mr. G. Grijs, advocaat, aanwezig. De bank was eveneens aanwezig.

1.3 De consument heeft geen keuze gemaakt tussen bindend en niet-bindend advies. Dit betekent dat de uitspraak geldt als niet bindend en dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

2.1 De consument hield bij de bank een betaalrekening (hierna: de betaalrekening) aan met bijbehorende bankpas (hierna: de bankpas) en pincode. De consument maakte daarbij gebruik van internetbankieren en de mobiel bankieren App (hierna: de app).

2.2 Van 2 mei 2020 tot en met 20 mei 2020 hebben de volgende gebeurtenissen plaatsgevonden:

- op 2 mei 2020 is er via een QR-code een Mobiel Bankieren App toegevoegd op een nieuw toestel;
- op 17 mei 2020 is de MijnING limiet gewijzigd;
- op 19 mei 2020 is de paslimiet verhoogd;
- op 19 mei 2020 is er gedurende de dag vijf keer ingelogd op de app;
- op 19 mei 2020 is om 20:46 uur een bedrag van € 1.302,28 en om 20:49 uur een bedrag van € 1.460,00 bijgeschreven op de betaalrekening. Deze bedragen bleken afkomstig van WhatsAppfraude. Na de bijschrijvingen is er twee keer ingelogd via de app van de mobiele telefoon van de consument vanaf diens eigen IP-adres, te weten om 20:54 uur en om 23:42 uur;
- op 19 mei 2020 zijn er meerdere pogingen ondernomen om met de bankpas van de consument geld op te nemen, maar dat mislukte omdat de bank de betaalrekening reeds had geblokkeerd;
- op 20 mei 2020 om 18:16 uur heeft de consument contact opgenomen met de bank;
- op 20 mei 2020 heeft de consument akkoord gegeven aan de bank om de ontvangen bedragen terug te boeken naar de benadeelden.

2.3 Bij brief van 19 mei 2020 heeft de bank de consument te kennen gegeven dat zij zijn betaalrekening heeft geblokkeerd en zij voornemens is om de bankrelatie te beëindigen. Verder staat hierin vermeld dat de bank de persoonsgegevens van de consument heeft opgenomen in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) voor een periode van acht jaar. Bij brief van 9 juli 2020 heeft de bank de consument geïnformeerd dat, nu zij geen reactie van de consument heeft ontvangen, de betaalrekening heeft beëindigd.

2.4 De consument heeft in augustus 2020 bezwaar gemaakt tegen de opname in de registers. De bank heeft dit bezwaar afgewezen.

De klacht en vordering

2.5 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het IVR, het Incidenten-register en het EVR.

De consument stelt dat de bank op onterechte gronden zijn persoonsgegevens heeft geregistreerd, althans dat de registraties buitenproportioneel zijn. Hiertoe voert hij de volgende argumenten aan:

- Om tot registratie over te mogen gaan dient er sprake te zijn van zodanige feiten en omstandigheden dat zij een bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) kunnen dragen. Daarvan is geen sprake.
- De consument is zelf slachtoffer geworden van fraude. Hij heeft over de fraude verklaard dat hij een vrouw had leren kennen via Snapchat. Deze vrouw heeft aan de consument gevraagd of hij zichzelf wilde identificeren door middel van het uitwisselen van zijn rekeningnummer. De vrouw heeft op 19 mei 2020 twee bedragen op zijn betaalrekening bijgeschreven. De consument heeft contact opgenomen met de bank toen hij die twee bedragen op zijn betaalrekening zag. Ook heeft hij melding gemaakt bij de politie.
- De consument stelt de paslimiet en app-limiet niet te hebben verhoogd. Ook was het niet de consument die een poging heeft gedaan om met zijn bankpas de bedragen van de betaalrekening op te nemen.
- Er is niet voldaan aan de vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit.

Het verweer

2.6 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Het verweerschrift

3.1 De consument heeft in zijn repliek gesteld dat het verweerschrift van de bank van 12 juli 2021 buiten beschouwing dient te worden gelaten omdat de bank niet binnen de door Kifid gestelde termijn heeft gereageerd. De commissie verwerpt dit bezwaar, zoals hieronder wordt toegelicht.

3.2 Uit het dossier is gebleken dat de secretaris van de commissie bij brief van 10 juni 2021 de bank in de gelegenheid heeft gesteld om binnen vier weken verweer in te dienen. Op 8 juli 2021 heeft de bank een uitstelverzoek bij Kifid ingediend. De secretaris heeft bij brief van 8 juli 2021 uitstel verleend aan de bank tot 22 juli 2021 en dit aan partijen bevestigd. Het verweerschrift van de bank is op 12 juli 2021 door Kifid ontvangen. Gelet op het voorgaande is het verweerschrift binnen de gestelde termijn door Kifid ontvangen.

Inleiding

3.3 De commissie moet beoordelen of de registratie van de persoonsgegevens van de consument in de diverse registers gerechtvaardigd is. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn en proportioneel.

Externe registers

Voorwaarden voor registratie in het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.4 Allereerst zal de commissie de vraag beantwoorden of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

3.5 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: de UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd, indien de registratie in overeenstemming is met het Protocol, de AVG en de UAVG.

3.6 Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers – en met name het EVR – voor de consument ernstige gevolgen kan hebben (bijvoorbeeld geen betaalrekening of hypotheek meer krijgen), moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van consument.[1]
Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het Protocol bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, en ook voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De strafrechtelijke aard van de te verwerken persoonsgegevens brengt mee dat deze gegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[2] Het moet gaan om zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld aan een strafbaar feit, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan.[3]
Bij bevestigende beantwoording van deze vraag dient bovendien te worden beoordeeld of op grond van een en ander opneming in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd was en voor welke duur (artikel 6 onder f van de AVG, en artikel 5.2.1 sub c van het Protocol, zie de bijlage).

---

[1] Kifid GC 2017-717.
[2] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, rechtsoverweging 4.3
[3] HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in het EVR?

3.7 Dat de betaalrekening van de consument gebruikt is voor WhatsApp-fraude houdt partijen niet verdeeld. Het antwoord op de vraag of de consument hierbij betrokken is geweest, houdt hen wel verdeeld. Een vraag die aan de hand van de hiervoor onder 3.6 toegelichte maatstaf wordt beantwoord. De commissie is van oordeel dat aan deze maatstaf is voldaan. De bank is er namelijk in geslaagd de betrokkenheid van de consument bij de fraude genoegzaam aan te tonen met als gevolg dat de vastgestelde gedragingen van de consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren. De commissie zal dit nader toelichten.

3.8 Vaststaat dat de paslimiet voor geldopnames bij geldautomaten is verhoogd en dat vervolgens twee bedragen zijn bijgeschreven op de betaalrekening. Bedragen die afkomstig zijn van twee benadeelden, die het slachtoffer geworden zijn van Whatsapp-fraude. Kort na de ontvangst van de bedragen is gepoogd om met de bankpas van de consument de bedragen bij een geldautomaat op te nemen. Pas na de opnamepoging heeft de consument contact opgenomen met de bank.

3.9 Deze modus operandi komt in grote lijnen overeen met een handelwijze die dikwijls aan de orde is bij fraudes waar gebruik wordt gemaakt van een geldezel[4]: de opnamelimiet van de rekening wordt vlak voor de fraude opgehoogd; de frauduleuze gelden worden kort na de bijschrijving op de rekening bij een geldautomaat opgenomen (of er wordt daartoe een poging gedaan). De rekeninghouder neemt pas nadat de frauduleuze gelden zijn opgenomen contact op met de bank.

3.10 Hoewel niet is komen vast te staan dat het de consument zelf is geweest die de limieten heeft opgehoogd en/of de contante opnames bij de geldautomaat heeft getracht te doen, is er naar het oordeel van de commissie uit de vastgestelde feiten en omstandigheden ter zake het gebruik van de betaalrekening in onderlinge samenhang bezien af te leiden dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan (het medeplegen van) fraude, door zijn betaalrekening, de bankpas met pincode ten behoeve van de frauduleuze transacties aan derden ter beschikking te stellen. De consument heeft de fraude bevorderd en/of is daarbij behulpzaam geweest (medeplichtig), en dit is een strafbaar feit.

3.11 Naar het oordeel van de commissie heeft de consument niets naar voren gebracht dat zijn betrokkenheid bij de fraude kan ontzenuwen. Hoewel de consument stelt dat derde(n) met zijn bankpas getracht hebben om geldopnames verrichten, heeft de consument geen enkele verklaring gegeven hoe zijn bankpas en pincode in handen van een derde zijn gekomen.

---

[4] Vgl. Geschillencommissie Kifid 2020-222, Hof Arnhem-Leeuwarden, 9 november 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:10752 en ook Rechtbank Midden-Nederland 27 september 2019, ECLI:NL:RBMNE:2019:4490).

Daar komt bij dat er van de zijde van de consument vervolgens tegenstrijdige verklaringen zijn afgelegd door op 20 mei 2020 te vertellen niet te weten waar beide bedragen van afkomstig zijn en later het standpunt in te nemen dat de twee bedragen zijn overgeboekt door iemand die hij via snapchat had leren kennen.

3.12 De commissie is dan ook van oordeel dat is voldaan aan voormelde maatstaf die het Protocol stelt om tot registratie in het EVR over te kunnen gaan.

De proportionaliteit van de registratie

3.13 De bank dient bij de registratie het proportionaliteitsbeginsel in acht te nemen. Dit is neergelegd in artikel 5.2.1 sub c van het Protocol. Dit houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen voor de consument. Ook mag de duur van de registratie niet disproportioneel zijn. Betrokkenen die de wens hebben dat hun registratie wordt verwijderd of verkort, moeten aanvoeren waarom zij disproportioneel worden geraakt in hun belangen en waarom hun belangen zwaarder wegen dan die van de bank.'

3.14 De bank heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de bank, en dat van de financiële sector als geheel, zwaarder weegt dan dat van de consument bij het niet registreren. De commissie volgt het standpunt van de bank. Door te fungeren als geldezel heeft de consument eraan bijgedragen dat met behulp van de bankrekening een derde kon worden opgelicht. De commissie ziet dan ook in dat de bank in het kader van fraude-bestrijding en als waarschuwing voor andere financiële instellingen een groot belang heeft bij het opnemen van de gegevens van de consument in de registers. Gelet op het (op dit moment) ontbreken van een toereikende onderbouwing van de consument van een concreet belang, het ontbreken van inzicht in zijn handelswijze en de ernst van het aan de consument te verwijten handelen, acht de commissie de registratie voor de duur van acht jaar proportioneel.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in het Incidentenregister?

3.15 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Interne registers

De registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR)

3.16 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op terechte gronden tot registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) mocht overgaan wordt het volgende overwogen.

3.17 Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissen-administratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

Mocht de bank de persoonsgegevens van de consument opnemen in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR?

3.18 Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit . Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registratie in de onderhavige registers, eveneens voor de duur van acht jaar, te handhaven.

Dient de registratieduur in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR te worden verkort?

3.19 De commissie acht voor deze registraties de duur van acht jaar proportioneel om de navolgende redenen. Voorop staat dat de registraties in het IVR en de Gebeurtenissen-administratie zuiver intern zijn. De registraties hebben tot gevolg dat de consument in beginsel niet langer gebruik kan maken van de diensten van de groep van financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Omdat financiële instellingen die geen deel uitmaken van deze groep geen toegang tot de persoonsgegevens van de consument in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie hebben wordt de consument dus, na afloop van de registratie in het EVR, niet belemmerd in zijn mogelijkheden om met een andere financiële instelling een bankrelatie aan te gaan.

Conclusie

3.20 Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de vordering van de consument dient te worden afgewezen.

3.21 De commissie wenst te benadrukken dat de consument indien hij op enig moment vindt dat sprake is van gewijzigde omstandigheden in zijn leven die ertoe zouden kunnen leiden dat de bank het voortduren van de registratie wil heroverwegen een verzoek hiertoe kan doen aan de bank.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties
van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)